

# Danielin kirja – numero kolmekymmentä

## *Pelon hetki*

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belsassarin pelko salaperäistä kirjoitusta kohtaan koskee paitsi hänen kuolemaansa ja raamatullisen profetian kuudennen valtakunnan loppua, myös sitä profeetallisen historian kohtaa, jolloin pelko valtaa maan kuninkaat. Heidän pelkonsa aiheuttaa islamin ”itätuuli”. Heidän pelkonsa on niin kuin synnyttävän vaimon, mikä ilmaisee asteittain voimistuvaa tuskaa, joka tulee yhä nopeammassa tahdissa. Pelko alkaa Belsassarin pitojen ”hetkellä”, vaikka se alun perin saapui 11. syyskuuta 2001. Siitä eteenpäin tuulet alkavat luisua niiden neljän enkelin käsistä, jotka pitävät niitä pidätettyinä sinetöimisen aikana, koskien niitä sataneljäkymmentäneljätuhatta. Se Tyyrosta koskeva valitusvirsi, jonka Hesekiel esittää, määrittelee Tyyron esittämällä profeetallisen kysymyksen: ”Mikä kaupunki on Tyyron kaltainen, niin kuin hävitetty meren keskellä?”

Tarsiin laivat ylistivät sinua markkinapaikallasi; sinä täytyit tavarasta ja tulit sangen loistavaksi merten keskellä. Soutajasi veivät sinut suuriin vesiin; itätuuli murskasi sinut merten keskellä. Rikkautesi ja tavarasi, kauppatavarasi, merimiehesi ja perämiehesi, laivasi korjaajat ja kauppatavaroidesi välittäjät sekä kaikki soturisi, jotka ovat sinussa, ja koko väkijoukkosi, joka on keskelläsi, sortuvat merten keskelle sinun häviösi päivänä. Esikaupungit vapisevat perämiestesi huudon äänestä. Ja kaikki airoon tarttuvat, merimiehet ja kaikki meren perämiehet astuvat alas laivoistaan, he asettuvat maalle; ja korottavat äänensä sinua vastaan, huutavat katkerasti, heittävät tomua päittänsä päälle ja kieriskelevät tuhassa. He ajelevat itsensä sinun tähtesi aivan paljaksi ja vyöttäytyvät säkkikankaalla, ja he itkevät sinua sielun katkeruudessa katkerasti valittaen. Valituksessaan he virittävät sinusta itkuvirren ja surevat sinua sanoen: Mikä kaupunki on Tyyron kaltainen, sen kaltainen, joka on hävitetty keskellä merta? Kun tavarasi lähtivät meriltä, sinä kyllästit monet kansat; rikkauksiesi ja kauppatavaroidesi paljoudella sinä rikastutit maan kuninkaat. Sinä aikana, jolloin meret murskaavat sinut vesien syvyyksissä, kauppatavarasi ja koko väkijoukkosi keskelläsi sortuvat. Kaikki saarten asukkaat hämmästyvät sinusta, ja heidän kuninkaansa kauhistuvat suuresti, heidän kasvonsa vavahtelevat. Kansojen kauppiaat viheltävät sinulle; sinusta tulee kauhu, eikä sinua enää milloinkaan ole. Hesekiel 27:25–36.

Tyyros on se kaupunki eli valtakunta, jota maan kauppiaat katkerasti itkevät ja sitten kysyvät: ”Mikä kaupunki on Tyyroksen kaltainen?” Näin he tekevät siinä ”ajassa”, jolloin kaupunki murskataan meressä. Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa Tyyron portto, joka on Rooman portto, joka on harjoittanut haureutta maan kuninkaiden kanssa ja joka tunnistetaan siksi suureksi kaupungiksi, jonka tuomio tulee yhdessä hetkessä ja yhdessä päivässä. Hän on se kaupunki, joka nostattaa tämän profeetallisen kysymyksen valittavien kuninkaiden ja kauppiaiden huulille.

Sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja murhe ja nälkä, ja hän joutuu täydellisesti tuleessa poltettavaksi; sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee. Ja maan kuninkaat, jotka ovat harjoittaneet haureutta hänen kanssaan ja eläneet hekumallisesti,

itkevät häntä ja valittavat häntä, nähdessään hänen palamisensa savun, seisten loitolla hänen vaivansa pelosta ja sanoen: Voi, voi sitä suurta Babylonia, sitä mahtavaa kaupunkia! sillä yhdessä hetkessä on sinun tuomiosi tullut. Ja maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, sillä ei kukaan enää osta heidän tavaroitaan: kultaa ja hopeaa ja kalliita kiviä ja helmiä ja hienoa pellavaa ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpuna ja kaikenlaista tuoksupuuta ja kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia mitä kalleimmasta puusta, vaskesta, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä, sekä kanelia ja hyvänhajuisia aineita ja voiteita ja suitsuketta ja viiniä ja öljyä ja hienoja jauhoja ja vehnää ja karjaa ja lampaista ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmissieluja. Ja ne hedelmät, joita sinun sielusi himoitsi, ovat sinulta kadonneet, ja kaikki, mikä oli herkullista ja loistavaa, on sinulta mennyt, etkä sinä enää koskaan niitä löydä. Näiden tavarain kauppiaat, jotka hänen kauttaan rikastuivat, seisovat loitolla hänen vaivansa pelosta, itkien ja murehtien, ja sanovat: Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu hienoon pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan sekä koristettu kullalla ja kalliilla kivillä ja helmillä! Sillä yhdessä hetkessä niin suuret rikkaudet ovat rauenneet tyhjiin. Ja jokainen laivuri ja kaikki laivoissa matkustavat ja merimiehet ja kaikki, jotka käyvät kauppaa merellä, seisovat loitolla, ja huusivat nähdessään hänen palamisensa savun sanoen: Mikä kaupunki on tämän suuren kaupungin vertainen! Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat, itkien ja murehtien, sanoen: Voi, voi sitä suurta kaupunkia, jossa sen kalleuden tähden rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä! sillä yhdessä hetkessä se on tehty autioksi. Ilmestys 18:8–19.

Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sinettien avaamiseen sisältyy Keskiyön huudon sanoma. Tuo sanoma on Hesekielin kolmannenkymmenennenseitsemännen luvun toinen profetia, joka herättää eloon ne kuolleet kuivat luut, jotka ovat maanneet kaduilla kolme ja puoli päivää, suureksi sotajoukoksi. Tuo sanoma on se sanoma, joka sisältää totuuden siitä, että Herra käyttää islamia toimeenpanevan tuomion tuomiseksi Yhdysvaltojen ylle sunnuntain pakottamisen tähden. Tuo tuomio saapuu suuren maanjäristyksen ”hetkellä”, joka on myös se ”hetki”, jolloin käsiala ilmestyi Belsassarin seinälle. Käsiala synnytti pelon, jonka kuvataan tarttuvan kaikkiin kuninkaisiin ja kauppiaisiin silloin, kun maan koko taloudellinen rakenne kukistetaan islamin ”itätuulen” kautta, niiden, jotka ovat salaa livahtaneet Belsassarin valtakuntaan etelässä olevan laiminlyödyn alemman ”muurin” kautta.

Se ”kaupunki” eli valtakunta, jota kuninkaat ja kauppiaat valittavat ja josta he kysyvät: ”mikä kaupunki on tämän suuren kaupungin vertainen”, on Tyroksen porton valtakunta, joka silloin laulaa laulujaan ja harjoittaa haureutta juuri noiden samojen kuninkaiden kanssa. Kaikki profeetat puhuvat maailman lopusta ja ovat keskenään yksimielisiä, joten Hesekielin kauppiaat ovat samoja kauppiaita kuin Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa. Kolmesti Ilmestyskirjan kahdeksannessatoista luvussa he valittavat: ”voi, voi”, kun suuri kaupunki ja maapallon taloudellinen rakenne kukistetaan. Kreikan sana, joka tässä kohdassa on käännetty sanalla ”voi”, on aivan sama sana, joka Ilmestyskirjan kahdeksannen luvun kolmattatoista jakeessa on käännetty kolmesti, ja joka siellä on käännetty toisella englanninkielisellä sanalla.

Ja minä näin, ja kuulin erään enkelin lentävän taivaan laen halki ja sanovan suurella äänellä: Voi, voi, voi maan asukkaita niiden muiden kolmen enkelin pasuunan äänten tähden, jotka vielä ovat soittamatta! Ilmestys 8:13.

Kuninkaat ja kauppiaat valittavat maailman talouden tuhoutumista sanoin: ”voi, voi”, mikä merkitsee ”hätä, hätä”, ja ”voi” on islamin vertauskuva. Se pelko, joka valtaa Belsassarin ja hänen ylimyksensä, kun käsiala ilmestyy seinälle, on se pelko, joka syntyy, kun maapallon taloudellinen rakenne tuhotaan islamin jatkuvien hyökkäysten kautta; Jumala käyttää islamia kaitselmuksellisenä välikappaleenaan saattaakseen toimeen täytäntöönpaneuvan tuomionsa niiden ylle, jotka juovat Babylonin viiniä, toisin sanoen sunnuntain pakottamista. Tämä totuus on Jesajan kahdenkymmenennenkolmannen luvun ”kuorman”, ”Tyyron” porton, teema.

Tuoron taakka. Valittakaa, te Tarsisin laivat, sillä se on hävitetty, niin ettei ole taloa eikä sinne pääsyä; Kittimin maasta se on ilmoitettu heille. Vaiketkaa, te saaren asukkaat; sinut ovat täyttäneet Siidonin kauppiaat, jotka meren yli purjehtivat. Ja suurten vetten äärellä Sihorin kylvä, virran sato, on ollut sen tulo; ja se on ollut kansojen markkinapaikka. Häpeä, Siidon, sillä meri on puhunut, meren linnoitus, sanoen: En minä ole synnytyskivuissa ollut enkä synnyttänyt lapsia, en ole nuorukaisia kasvattanut enkä neitsyitä vartuttanut. Niin kuin Egyptiä koskevan sanoman kuullessaan, niin he kovin tuskastuvat Tuoroa koskevasta sanomasta. Menkää yli Tarsisiin; valittakaa, te saaren asukkaat. Onko tämä teidän iloinen kaupunkinne, jonka alkuperä on muinaisten päivien takaa? Sen omat jalat kantavat sen kauas muukalaiseksi asumaan. Kuka on tehnyt tämän päätöksen Tuoroa vastaan, kruunuja jakavaa kaupunkia vastaan, jonka kauppiaat ovat ruhtinaita, jonka välittäjät ovat maan mahtavia? Herra Sebaot on sen päättänyt, tahratakseen kaiken kauneuden ylpeyden ja saattaakseen halveksituiksi kaikki maan mahtavat. Kulje maasi halki kuin virta, sinä Tarsisin tytär: ei ole enää vyötä. Hän ojensi kätensä meren ylitse, hän jäsinytti valtakuntia; Herra on antanut käskyn kauppiaskaupunkia vastaan hävittääkseen sen linnoitukset. Ja hän sanoi: Et enää iloitse, sinä sorretti neitsyt, Siidonin tytär; nouse, mene yli Kittimiin; sielläkään et saa lepoa. Katso kaldealaisten maata; tätä kansaa ei ollut, ennen kuin Assyria perusti sen erämaassa asuville: he pystyttivät sen tornit, he kohottivat sen palatsit; ja hän saattoi sen häviöön. Valittakaa, te Tarsisin laivat, sillä teidän varustuksenne on hävitetty. Ja sinä päivänä tapahtuu, että Tuoro unhotetaan seitsemäksikymmeneksi vuodeksi, yhden kuninkaan päivien mukaan; seitsemänkymmenen vuoden kuluttua käy Tuorolle niin kuin portosta lauletaan. Ota harppu, kierrä kaupunkia, sinä unhotettu portto; soita kauniisti, laula monta laulua, että sinut muistettaisiin. Ja seitsemänkymmenen vuoden kuluttua tapahtuu, että Herra pitää Tuorosta huolen, ja se palaa palkkionsa ääreen ja harjoittaa haureutta kaikkien maailman valtakuntien kanssa maan päällä. Ja sen kauppavoitto ja sen portonpalkka ovat oleva pyhitetyt Herralle; niitä ei koota varastoon eikä panna talteen, sillä sen kauppavoitto on oleva niille, jotka asuvat Herran kasvojen edessä, että heillä olisi kyllin syötävää ja kestävä vaatteet. Jesaja 23:1–18.

Seitsemänkymmentä vuotta, joka on kuin ”yhden kuninkaan päivät”, kuvataan Babylonian valtakunnalla, sillä kuningas on valtakunta, ja kirjaimellinen Babylon hallitsi seitsemänkymmentä vuotta. Kirjaimellisen Babylonin seitsemänkymmentä vuotta päättyivät siinä ”hetkessä”, kun käsiala ilmestyi Belsassarin juhlasalin seinille. Juuri sinä yönä hänet surmattiin sen vallan toimesta, joka tuli ”muurin” kautta huomaamatta, sillä hän vietti juhlaa juoden Babylonin viiniä samalla kun Nebukadnessarin orkesteri soitti musiikkia ja Tyyron portto lauloi suloista sävelmää ja luopio Israel tanssi ja kumarsi.

Silloin pelko valtasi kaikki osalliset, sillä Jumala oli ”pitänyt neuvon Tyyrosta vastaan” ja oli ”aikonut” ”tahrata kaiken loiston ylpeyden ja saattaa halveksituiksi kaikki maan kunnialliset”. Sen tähden Jumala ”järisytti valtakuntia” tuon ”hetken” ”suurella maanjärityksellä”, sillä Jumala oli ”antanut käskyn kauppiasten” valtakuntaa vastaan ”hävittääkseen sen varustukset”. Belšassarin pelon ”hetkellä” kuninkaat ja kauppiaat alkoivat etsiä ymmärtääkseen seinällä olevien tulisten sanojen merkityksen. Belšassarin kuolema on tapahtumaisillaan, mutta siinä vaiheessa hän on vielä elossa. Sen tähden hän pyrki ymmärtämään salaperäiset sanat ja tarjosi palkkioita viisaille miehille, jos he kykenisivät tulkitsemaan kirjoituksen, mutta sitä ei voitu tehdä, sillä Babylonin viisaat miehet käyttävät raamatuntutkimuksen menetelmää, joka oli totuuden väärennös. Salaperäiset sanat ovat kuin näky sinetöidystä kirjasta.

Silloin tulivat sisälle kaikki kuninkaan viisaat miehet, mutta he eivät voineet lukea kirjoitusta eivätkä tehdä kuninkaalle tiettäväksi sen selitystä. Silloin kuningas Belsassar suuresti hämmästyí, ja hänen kasvonsa muuttuivat, ja hänen ylimyksensä joutuivat hämmennyksen valtaan. Mutta kuningatar tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä sanojen tähden pitohuoneeseen; ja kuningatar puhui ja sanoi: Oi kuningas, elä iankaikkisesti! Älkööt ajatuksesi sinua pelästyttkö, älköönkä kasvosi muuttuko. Sinun valtakunnassasi on mies, jossa on pyhäin jumalain henki; ja sinun isäsi päivinä hänessä havaittiin valo, ymmärrys ja viisaus, jumalain viisauden kaltainen; ja kuningas Nebukadnessar, sinun isäsi, kuningas, sanon minä, sinun isäsi, asetti hänet tietäjän, astrologien, kaldealaisten ja ennustajain päämieheksi; koska tässä samassa Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Beltassar, havaittiin erinomainen henki sekä tieto, ymmärrys, unien selittäminen, arvoitusten ratkaiseminen ja solmujen avaaminen. Kutsuttakoon siis nyt Daniel, niin hän tekee selityksen tiettäväksi. Sitten Daniel tuotiin kuninkaan eteen. Ja kuningas puhui ja sanoi Danielille: Oletko sinä se Daniel, joka olet Juudan pakkosiirtolaisten joukosta, jotka kuningas, minun isäni, toi Juudeasta? Olen kuullut sinusta, että jumalain henki on sinussa ja että sinussa on havaittu valoa, ymmärrystä ja erinomaista viisautta. Ja nyt viisaat miehet, astrologit, on tuotu minun eteeni, että he lukisivat tämän kirjoituksen ja tekisivät minulle tiettäväksi sen selityksen; mutta he eivät voineet tehdä asian selitystä tiettäväksi. Mutta minä olen kuullut sinusta, että sinä voit antaa selityksiä ja avata solmuja; jos siis voit lukea kirjoituksen ja tehdä minulle tiettäväksi sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultainen kaulaketju, ja sinä olet oleva kolmas hallitsija valtakunnassa. Daniel 5:8–16.

Kuningatar palatsissa ei ollut Belsassarin vaimo, vaan hänen isoisänsä kuningatar, ja hän tiesi, kuka saattoi lukea seinälle kirjoitetun kirjoituksen. Valtakunnassa oli seurakunta (sillä nainen on profeetallisesti seurakunta), joka tiesi, kuka saattoi ymmärtää Jumalan salaisuudet.

Palatsissa oli nainen, joka oli heitä kaikkia viisaampi — Belsassarin isoisän puoliso, kuningatar. Tässä hätätilanteessa hän puhutteli kuningasta sanoin, jotka lähettivät valonsäteiden pimeyteen. ”Oi kuningas, elä iankaikkisesti”, hän sanoi, ”älkööt ajatuksesi sinua levottomiksi tehkö, älköönkä kasvosi ilme muuttuko. Valtakunnassasi on mies, jossa on pyhäin jumalain henki; ja isäsi päivinä hänessä havaittiin valo, ymmärrys ja viisaus, jumalain viisauden kaltainen; hänet kuningas Nebukadnessar, isäsi, kuningas, sanon minä, isäsi, asetti tietäjien, astrologien, kaldealaisten ja ennustajien päämieheksi; ... kutsuttakoon nyt Daniel, niin hän

antaa selityksen.”

”Silloin Daniel tuotiin kuninkaan eteen.” Ponnistellen kootakseen itsensä ja osoittaakseen arvovaltaansa Belsassar sanoi: ”Oletko sinä se Daniel, yksi Juudan pakkosiirtolaisten joukosta, jonka kuningas, minun isäni, toi Juudan maasta? Olen myös kuullut sinusta, että jumalien henki on sinussa ja että sinussa on valoa, ymmärrystä ja erinomaista viisautta.... Jos nyt voit lukea kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultainen kaulaketju, ja sinusta tulee valtakunnan kolmas hallitsija.”

”Daniel ei hämmästynyt kuninkaan ulkomuodosta eikä mennyt hämilleen tai pelästynyt hänen sanoistaan. ”Pidä lahjasi itse”, hän vastasi, ”ja anna palkkiosi toiselle; kuitenkin minä luen kuninkaalle kirjoituksen ja teen hänelle tiettäväksi sen selityksen. Oi kuningas, Korkein Jumala antoi Nebukadnessarille, sinun isällesi, valtakunnan, suuruuden, kunnian ja loiston.... Mutta kun hänen sydämensä ylpistyi ja hänen mielensä paatui ylpeydestä, hänet syöstiin kuninkaalliselta valtaistuimeltaan, ja hänen kunniansa otettiin häneltä pois.... Ja sinä, hänen poikansa, oi Belsassar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän, vaan olet korottanut itsesi taivaan Jumalaa vastaan; ja hänen huoneensa astiat on tuotu sinun eteesi, ja sinä, ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi olette juoneet niistä, ja sinä olet ylistänyt hopean, kullan, vasken, raudan, puun ja kiven jumalia, jotka eivät näe eivätkä kuule eivätkä tunne; mutta Jumalaa, jonka kädessä sinun hengityksesi on ja jonka vallassa ovat kaikki sinun tiesi, sinä et ole kirkastanut.”

”Tämä on se kirjoitus, joka kirjoitettiin: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Ja tämä on asian selitys: Mene: Jumala on lukenut sinun valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun. Tekel: sinut on vaa’alla punnittu ja havaittu vajavaiseksi. Peres: sinun valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille.”

”Daniel ei poikennut velvollisuudestaan. Hän asetti kuninkaan synnin tämän eteen osoittaen hänelle opetukset, jotka tämä olisi voinut oppia mutta ei oppinut. Belsassar ei ollut ottanut vaarin tapahtumista, joilla oli hänelle niin suuri merkitys. Hän ei ollut lukenut isoisänsä historiaa oikein. Vastuu totuuden tuntemisesta oli asetettu hänen kannettavakseen, mutta käytännöllistä opetusta, jonka hän olisi voinut oppia ja jonka mukaan toimia, ei ollut painettu sydämeen; ja hänen menettelytapansa toi varman seurauksen.

”Tämä oli kaldealaiskuninkaan viimeinen kerskauksen juhla; sillä Hän, joka pitkämielisesti sietää ihmisen nurjamielisyyttä, oli antanut peruuttamattoman tuomion. Belsassar oli suuresti häväissyt Häntä, joka oli korottanut hänet kuninkaaksi, ja hänen koetusaikansa otettiin häneltä pois. Kun kuningas ja hänen ylimyksensä olivat irstailunsa huipulla, persialaiset johtivat Eufraatin pois uomastaan ja marssivat vartioimattomaan kaupunkiin. Sillä aikaa kun Belsassar ja hänen ruhtinaansa joivat Jehovan pyhistä astioista ja ylistivät hopeasta ja kullasta tehtyjä jumaliaan, Kyyros ja hänen sotilaansa seisoivat palatsin muurien alla. ’Sinä yönä’, kertomus sanoo, ’surmattiin Belsassar, kaldealaisten kuningas. Ja meedialainen Daarejaves sai valtakunnan.’” Bible Echo, 2. toukokuuta 1898.

Kriisin keskellä kuningatar (seurakunta) havaitsi, että on olemassa lähde, joka voi tunnistaa ”Future for America” -järjestön. Daniel seisoo jälleen omalla paikallaan täyttääkseen

tarkoituksensa päivien lopussa. Lippumerkin todistus, jonka Sadrak, Meesak ja Abed-Nego antoivat tulisessa pätsissä, annetaan nyt Danielin kautta, kun hän lisää totuuden linjaan sen, että sunnuntailakriisin ”hetkellä” ne, jotka edustavat lippumerkkiä, tuodaan valtiovallan viranomaisten eteen todistamaan totuudesta.

”He vetävät teidät oikeuteen neuvostojen eteen, ... niin ikään maaherrojen ja kuninkaiden eteen teidät viedään minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille.” Matteus 10:17, 18, R. V. Vaino levittää valoa. Kristuksen palvelijat viedään maailman mahtimiesten eteen, jotka muuten eivät ehkä koskaan kuulisi evankeliumia. Totuus on esitetty väärässä valossa näille miehille. He ovat kuunnelleet vääriä syytöksiä Kristuksen opetuslasten uskosta. Usein heidän ainoa keinonsa oppia tuntemaan sen todellinen luonne on niiden todistus, jotka uskonsa tähden tuodaan oikeuden eteen. Kuulustelussa näiden on vastattava, ja heidän tuomareidensa on kuunneltava annettua todistusta. Jumalan armo annetaan Hänen palvelijoilleen vastaamaan tilanteen vaatimuksiin. ”Teille annetaan”, sanoo Jeesus, ”sillä hetkellä, mitä teidän on puhuttava. Sillä ette te ole ne, jotka puhuvat, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.” Kun Jumalan Henki valaisee Hänen palvelijoidensa mielet, totuus esitetään jumalallisessa voimassaan ja kalleudessaan. Ne, jotka hylkäävät totuuden, nousevat syyttämään ja sortamaan opetuslapsia. Mutta menetyksen ja kärsimyksen keskellä, aina kuolemaan asti, Herran lasten on ilmaistava jumalallisen Esikuvansa sävyisyyttä. Näin käy näkyväksi vastakohta Saatanan välikappaleiden ja Kristuksen edustajien välillä. Vapahtaja korotetaan hallitsijoiden ja kansan edessä.” Alfa ja omega, 354.

Kuten kolmea urhoollista miestä, Danieliakaan eivät kiinnostaneet mitkään lahjat, eikä hänen tarvinnut ennalta harjoitella, mitä hän aikoi sanoa. Hän esitti aivan yksinkertaisesti seinälle kuvatun ”seitsemän ajan” selityksen.

Jatkamme Belsassarin kertomusta seuraavassa artikkelissa.

”Niiltä, jotka ovat uskottomia Jumalan työssä, puuttuu periaatteellisuus; heidän vaikutteensa eivät ole sellaista laatua, että ne johtaisivat heitä valitsemaan oikean kaikissa olosuhteissa. Jumalan palvelijoiden tulee alati tuntee olevansa Työnantajansa silmän alla. Hän, joka tarkkasi Belsassarin pyhäinhäväistystä merkinnyttä juhla-ateriaa, on läsnä kaikissa laitoksissamme, kauppiaan konttorissa, yksityisessä työpajassa; ja veretön käsi merkitsee laiminlyöntinne yhtä varmasti muistiin kuin se merkitsi jumalanpilkkua harjoittaneen kuninkaan kauhean tuomion. Belsassarin tuomio kirjoitettiin tulikirjaimin: ’Sinut on vaa’alla punnittu ja havaittu vajavaiseksi’; ja jos laiminlyöt täyttää Jumalan teille antamat velvollisuutenne, teidän tuomionne on oleva sama.” Messages to Young People, 229.